

דברי תורה, חיזוק, שמחה וסיפורי צדיקים

וידבר ה' אל משה לאמור פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי כו', בגמ' אמרינן בקשו מ"ש לדחפו אמר להם הש"י הניחו לא קנא בן קנאי משיב חמה בן משיב חמה כו', בקשו מ"ש לדחפו כי אין אדם יכול לקנא ולנקום נקמת ה' לחבירו רק באם יהי' הוא נקי במדה הזאת, ולזה העיד הש"י קנא בן קנאי כי הוא נקי וטהור במדה הזאת, התחילו השבטים מבזין אותו כי אמרו כי הי' עושה זאת מחמת שנאתו לזמרי והשיב הש"י בקנאו את קנאתי בתוכם פי' שקנאתו הי' מחמת גודל אהבתו לישראל וזה מרמז תיבת בתוכם: ספר מי השילוח

פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן. מה שפירש רש"י שהיו השבטים מבזים אותו הראיתם בן פוטי זה שהרג נשיא שבט מישראל בא הכתיב וייחסו אחר אהרן דלכאורה אינו מובן כלל מה שהקשו שהרג. הלא היו יודעים הדין שהי' חייב מיתה מחמת העבירה. וגם התירוץ אינו מובן כלל שייחסו אחר אהרן מה הוא התירוץ על הקושיא ובי' הר"ר העניך מאלכסנדר זצ"ל דבאמת הם היו יודעים, אלא שהם אמרו שכוונת פינחס לא היתה בשביל נקמת ד', אלא שהוא פוטי שהוא ממשפחת קצבים ורוצחים אבל לא בשביל נקמת ד', וע"ז בא הכתוב וייחסו אחר אהרן, ואהרן הוא מדת החסד, א"כ אנו רואים שלא הי' מחמת רציחה אלא בודאי הי' בשביל נקמת ד' אם כן היה מוסר עצמו בשביל השם יתברך אם כן מן הדין צריך להיות לו שלום: ספר שיח שרפי קודש

הנני נותן לו את בריתי שלום, פתח הרב ר' בעריש מביאלע זצוק"ל ו' דשלום קטיעא להורות כי אעפ"י שפנחס עשה שלא כדרך הטבע ודרך

פרשת המועדות

והנה שמעתי מהצדיקים רבותינו ז"ל שבין המצרים מי"ז בתמוז עד תשעה באב הוא גם כן כ"א יום, הם כנגד כ"א יום שבין ראש השנה עד הושענא רבה, אלא שאלו בין המצרים הם בהעלם ואלו שמן ראש השנה עד הושענא רבה הם באתגליא. והנה לכך קורים אנו בספר תורה תמיד בבין המצרים פרשת פנחס ששם מוזכרים כל הקרבנות של כל המועדות וקורין הקרבנות של פסח ושבועות ושל ראש השנה ושל סוכות, ועל ידי אותיות של הפרשיות קרבנות שקורין בימים האלו נעשה כלי שיוכל למשוך אחר כך במועדות בזמנם אורות לכלים ההם כידוע לנבונים. ספר מאור ושמש - פרשת פנחס ד"ה ובחדש

עולת שבת בשבתו וגו'. דאיתא בזוה"ק לית מלכא בלא מטרוניתא. והוא הענין כי אין מלך בלא עם, וכביכול אין נקרא בשם מלך ואינו מתענג כי אם בעת עבודת ישראל עמו והם עולים אליו. נמצא מה שישראל שובתים למטה ועולים בשבת במוסף הם עולים בשבתו כביכול שהוא שורש השבת והתענוג. על עולת התמיד, פירוש שעל פי היחודים שאנו עושים כל ימות השבוע ועושים הכנה לקדושה, על זה עולה בשבת ומצטרף היחוד דחול להעלות בשבת היחוד יותר ויותר: ספר עבודת ישראל

והקרבתם אשה עולה לה'. אם הקרבה שלנו הוא אשה, לשון אש התלהבות להמליך אותו ביראה ואש הגדולה, אז עולה לה', יש עליית לשם הוי"ה ברוך הוא וברוך שמו ימלא ה' כל משאלותיך כל בקשות שלנו יהיה לגדולת שמו יתברך שיתגדל: ספר קדושת לוי

בשם אא"ז מו"ר ז"ל כי הג' רגלים הם לבטל הג' מדות רעות קנאה תאוה כבוד. וכו': שפת אמת - לסוכות - תרל"ו

הושענא פנת יקרת (סדר הושענות). כל פנה ופנה שאדם פונה להקב"ה, יהיה יקר בעיני ה': אמרי אלימלך הו"ר

השלום, אמנם לבעבור שעשה עפ"י התורה וכל נתיבותי' שלום, ולכן אמר הכ' את בריתי שלום, כי התורה נקראת ברית: ספר שיח שרפי קודש

צרור את המדינים. אמר הר"ר העניך מאלכסנדר זצ"ל שהפי' הוא דאע"פ שאין אתה יודע כלום אם הצורר נלחם כנגדך, אעפ"כ צרור אותו ולחום כנגדו, משום שצוררים הם לכם בנכליהם פירוש במחשבה משום זה צריך אתה ללחום כנגדו תמיד: ספר שיח שרפי קודש

כי צוררים הם לכם בנכליהם, כי באמת לב ישראל מנוקה מכל סיג ופסולת ולא ימשך להטות מרצון הקב"ה, אך מה שבא לישראל דברים שהם נגד רצון הש"י אינו מצדם רק מכח האומות ובא להם, כי האומות מלאים חמדות ותאוות רעות ומכחם יבא גם בלב ישראל, וזה שאמר הכתוב כי צוררים הם לכם בנכליהם היינו ע"י מחשבתם הרע יצירו גם לכם, וכאשר יאבדו האומות אז יהי' לב ישראל מקושר בהש"י מבלי שום נטוי': ספר מי השילוח

יפקוד ה' וגו' איש על העדה וגו' ואשר יוציאם ואשר יביאם, כתבתי בשם מורי זלה"ה ביאור פסוק יפקוד ה' איש אשר יוציאם ואשר יביאם, כי ראש הדור יוכל להעלות כל הדיבורים והסיפורים של אנשי דורו, לקשר הגשמיי ברוחניי כמו (בתענית דכ"ב ע"א) תרי בדחי וכו' ודפח"ח: (בן פורת יוסף דט"ז ע"א): ספר בעל שם טוב עה"ת

ולא תהיה עדת ה' כצאן אשר אין להם רעה. הרה"ג הר"נ האבד"ק קאלביעל, כתב לי בשם הה"ק הר"ר בונם מפרשיסחא זי"ע. עה"פ הנ"ל שהתפלל שהרועה יהי' תמיד אחד מהעם ונתעלה כשיהי' רועה והבן, כן אמר מרן הה"ק הררח"ה מאלכסאנדר זי"ע בשמו הק': ספר שיח שרפי קודש

על התורה ועל העבודה

ויקרב משה את משפטן לפני ה', איתא במדרש שהקריבו לפני שרי עשרות ולפני שרי מאות וכלם יראו לשפוט בדבר הזה וגם משר"עה ירא עד שהקריבו את משפטן לפני ה', והענין בזה כי חטא מקושש הי' שחטא נגד משר"עה כדאיתא בזו"הק כי חלק מרע"ה הי' שבת כמ"ש ישמח משה במתנת חלקו, וצלפחד לא קיים את השבת בשבת השני שנצטוו ישראל ובאם הי' מקיימם מצות שבת בשבת השני הי' אז תיכף ניכר לעין כל ישראל מדרגות השבת שהוא מדרגות מר"עה, וע"י חטא צלפחד שעבר על שבת השני נסתם האור הזה מישראל, ועי"ז הי' מר"עה מסופק אם יוכל לעבור על מדותיו או לא כי בצערא דגופא אסור לת"ח לעבור על מדותיו, ובצערא דממונא מצוה לעבור על מדותיו, כדאיתא בגמ' כל העובר על מדותיו מעבירין לו על כל פשעיו, והענין כי צערע דממונא אינו רק בעו"הז והוא דבר שיוכל להחזיר לו, וצערא דגופא הוא דבר שנשאר רושם לעד, ולכן הי' מסופק אם זה המעשה צערא דממונא שלעתיד יחזיר הקב"ה זה האור לישראל ויתראה לעין כל ישראל טוב מעלות השבת ולא נאבד הדבר הזה מאתם רק לזמן, או הוא צערא דגופא כי כמה נפשות מישראל באם הי' יודעים עומק יקרות השבת הי' עובדים את ה' ביתר שאת, והי' מסופק בזה, ע"כ לא יכלו שום אחד מהדיינים לשפוט את הדבר הזה כי יראו פן יפגעו בכבודו של מר"עה, והשיב הש"י למר"עה מאחר שלא נסתם האור של שבת רק לזמן אינו נקרא רק צערא דממונא ויכול למחול: ספר מי השילוח

אלה תעשו לה' במועדיכם וכו'. הה"ק החי' הרי"מ זצ"ל אמר שהה"ק מפרשיסחא זי"ע הי' שמח בפרשה זו שיש בו כל המוספין מכל הקרבנות מכל המועדים, והי' שואל טעם מפני מה נכתבו באמת כל הקרבנות בפ' פינחס, והי' אומר טעם לזה שעם העבודה והקרבה שהקריבו נדב ואביהו א"ע להקב"ה להתחנך הבית לריח בריח קרבנות ישראל לדורי דורות, שהעבודה שהקריבו א"ע נדב ואביהו הי' למעלה עד אין סוף שתקנו את הכל, כמו שאיתא בכתבי האר"י ז"ל וסיבת מיתתן הי' ע"י השתוקקת רב בהתלהבות גדולה להבורא ב"ה, עד שמחמת דביקתן באור בהיר וזך נפסדו נשמותיהן מגופן כמו שנאמר ותצא אש מלפני ד', וכמו שנאמר בקרבתם לפני ד' וימיתו, רק החטא שלהם הי' אשר לא צוה אותם לעבודה גדולה וזה הוא אשר הורו הלכה בפני רבן, וזה זרה אשר לא צוה, ומחמת שלא צוה ד' נחשב לאש זרה, ופנחס כאשר קנא על ברית דקדושה על האש זרה ועשה ג"כ אשר לא צוה להורה הלכה בפני רבן דהיתר ועשה ג"כ במסה"נ ובהתלהבות הגדולה עד אשר פרחה נשמתו מיני' וזהו דאיתא בזוה"ק דרוח נדב ואביהו איתעביד בו היינו שתיקן בזה עבודה מנדב ואביהו ונתקן בזה החינוך מבית המקדש ונתבשמו הקרבנות לריח בריח קרבנות ישראל לדורי דורות לכן נכתבו כל הקרבנות מכל המועדים בפ' פנחס: ספר שיח שרפי קודש

הפטורה

באזני ירושלים - באזני יושבי ירושלים. **זכרתי לך** - זוכר אני לך את החסד אשר עשיתי עמך בימי נעוריך בעת בחרתי אותך לי לעם כי מצאת חן בעיני. **אהבת כלולתיך** - האהבה שהיה לי עליך בעת היית ככלה בזמן חופתה וזהו במעמד הר סיני לקבל התורה. **לכתך** - ר"ל זכור לפני ההאמנה שהאמנת בי שהלכת אחרי במדבר בארץ שאין בה זרע זרוע ואין מה לאכול: מצודות דוד

שבתות דבין המצרים

אז תרצה הארץ את שבתותיה וגו' בפ' בחוקותי (ויקרא כ"ו, ל"ד). הנראה לפרש כוונת הכתוב להורות גודל מעלת יום השבת בזמן הגלות כשבא יום השבת יש שמחה לפני הש"י ב"ה יותר מבזמן שבהמ"ק הי' קיים. משום דבשבת קודש נעשה היחוד למעלה גם בזמן הגלות כי הוא קביעא וקיימא ובימי החול כביכול גם הקב"ה בגלות ע"ד (תהלים צ"א, ט"ו) עמו אנכי בצרה א"כ כשבא יום ש"ק יש לו להש"י שמחה גדולה שנעשה היחוד ויוצא מהגלות. אבל בזמן שבהמ"ק הי' קיים הי' היחוד נעשה גם בחול אלא בשבת הי' היחוד גדול במעלה יותר א"כ לא הי' שמחה להש"י כל כך. וז"פ אז בזמן הגלות תרצה הארץ את שבתותיה הם השובתים המה לרצון לפני הקב"ה בשמחה גדולה. כמ"ש (בתפילת שב"ק) רב לך שבת בעמק הבכא. **ימי המצרים** בין י"ז בתמוז לת"ב המה עמק הבכא ואז רב לך שבת יום השבת קודש בימי המצרים הוא יותר גדול מכל ימות השנה. מפני שבימי החול גדול הצער לכן בש"ק נתרבה השמחה למעלה כמ"ש (שם) ביום השביעי נתעלה וישב על כסא כבודו. הגם שבנ"י המה בצער אבל להש"י אין לו בש"ק שום צער כלל. נמצא העולה מזה ללמוד שיהי' כאו"א מבנ"י ביום השבת בשמחה כי עיקר הצער של בנ"א צריך להיות על גלות השכינה שהוא בחול עמנו בגלות. אך בש"ק שיש לשכינה הקדושה ג"כ שמחה. ממילא אף אנו יש לנו לשמוח ביום ש"ק כי בזה אנו גורמים למעלה שמחה יותר להש"י ב"ה אם אנו בשמחה: ספר תפארת שלמה עה"ת - פרשת דברים

יומא דהילולא קדישא

הרה"ק ר' שלמה קארלינער הי"ד ב"ר מאיר - כ"ב תמוז תקנ"ב - זכיעוכי"א

לע"נ אאזמו"ר הגה"צ ר' יונה בהרה"ח ר' חיים יחיאל זצ"ל גאנצווייג
אבד"ק ביהכ"נ תפארת צבי - לאס אנדזשעלעס יצ"ו
- ע"ש זקנו ר' הירש הגדול משידלוב - תלמיד חבר החוזה הק' מלובלין זי"ע -
נכד שלשלת אדמור"י שידלוב והמגיד מסטאשוב ומגזע הרמ"ל מסאסוב ולמעלה
בקודש זכיעוכי"א - נלב"ע כ"א תמוז תשנ"ד - מנו"כ בהר הזיתים ירושלים
לפרטים לשעת עלי' לציון, וסעודת יארצייט בנוא יארק או בלייקווד ולאס אנדזשעלעס
נא להתקשר ל' 1-718-316-7473

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - email - CHIZUK@PM.ME
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש "באר היטב", ושיעורים באידיש או ענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י באלפי מקומות בעולם קע"ה כ"י, נא להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally!
In Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friend's addresses to receive a.s.a.p. #877